

[Wilhjelm]

gjort noget for, at det skulle blive fri for racistiske indstillinger. Der er chikane mod indvandrere. De kan komme ud for at blive chikaneret sådan, at de næsten bliver nødt til enten at tage alle øretæverne og risikere at blive kvæstet meget voldsomt eller komme i slagsmål. Man kan temmelig let uden egentlig skyld rage ud i en straffesag, der godt kan give mere end den dér ene måneds fængsel, og så længe vi ikke accepterer, at der er kriminalitet blandt indvandrere, som der er blandt danskere, så er og bliver det diskrimination. Det synes jeg vi er nødt til at slå fast.

Justitsministeren havde et konkret spørgsmål, som jeg har gemt til sidst. Det var, om afsoningstiden skal tælle med. Det har vi selvfølgelig overvejet, og jeg vil godt sige, at selvfølgelig kan man ikke lave en regel sådan, at man sikrer sig immunitet mod udvisning ved at lave noget tilstrækkeligt groft, lige så snart man kommer ind over grænsen, og dermed sikre sig de syv år dér på stedet; det taler for, at afsoningstiden ikke tæller med. Jeg vil godt sige, selv om jeg nok ved, det vil blive brugt imod os, at rent saglige hensyn taler jo også for, at afsoningstiden er en del af tilknytningsforholdet for folk, der ønsker at blive, som har faste relationer til deres danske børn, eller hvad det nu er, så jeg mener, man burde lave en kombination, der gik ud på, at hvis det nu var syv år, hvad jeg mener er for højt, skal mindst de fem ligge forud for afsoningen, og at afsoningen måske kun kan tælle halvt eller noget i den retning. Men der er også et tilknytningsforhold i fem års afsoningstid med udgangstilladelser og med danske relationer.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det var spørgsmålet til mig om, hvorvidt jeg forestillede mig, at udvisningen for spionagesager og vel især terrorisme kunne ske administrativt. Nej, det mener jeg ikke. Vi kan ikke gentage det, vi oplevede med mexikanersagen, at den aldrig blev bragt for domstolene, fordi, som den daværende justitsminister sagde, sagen ikke ville holde for domstolen, og alligevel blev manden udvist. Nej, det må ske altid efter domstolsafgørelse, når det drejer sig om indvandrere. Hr. Wilhjelm gjorde selv et forsøg på at definere, hvad

indvandrere var: det er jo ikke dem, der er her på tilfældige korte ophold som turister.

Jeg må i det hele taget sige, at udvisning af indvandrere er så alvorlig en sag, at det bør ske efter behandling ved en domstol og ikke administrativt. Og må jeg sige om dette med, hvornår det skal ske, at da er det nu nok rigtigst, at det sker samtidig med domsafsigelsen, men sagen kan jo genoptages. Så kunne vi sætte en spærreregel ind: kun genoptages med henblik på mildnelse, aldrig på skærpelse.

Inge Krogh (KrF):

Angående justitsministerens spørgsmål om de syv, seks eller fem år, det jeg omtalte skulle være grænsen for, at man ikke kunne udvises, medmindre det var narkosager, så mener jeg, at i almindelighed skal fængselsopholdet ikke tælle med i den periode, og det vil altså sige, at tiden fra sigtelsen, og til fængselsopholdet ophører, i almindelighed ikke skal tælle med.

Så vil jeg lige sige angående det forslag, som kom fra fru Ebba Strange, at kristeligt folkeparti også meget gerne vil gå ind for et indvandrernev, men jeg må indrømme, at jeg håber, det bliver noget mere alsidigt sammensat end det flygtningenæv, der foreslås i forslaget, hvor der kun er tre personer med stedfortrædere, og hvor der mangler noget meget væsentligt, synes jeg, nemlig en repræsentant for Dansk Flygtningehjælp eller FNs flygtningehøjkommissær.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 105:

Forslag til udlændingelov.

(Fremsat 20/1 83).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 4 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 54:

Forslag til folketingsbeslutning om midlertidigt at stille visse udvisningssager i bero.

Af Wilhjelm (VS) m. fl.